

Predmet C-605/20**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

17. studenoga 2020.

Sud koji je uputio zahtjev:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

1. srpnja 2020.

Tužitelj i žalitelj:

Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Druga stranka u žalbenom postupku:

Autoridade Tributária e Aduaneira

Predmet glavnog postupka

Podlijevanje PDV-u usluga koje društvo žalitelj u glavnom postupku pruža društvu sa sjedištem u Indiji, koje pripada istoj grupi, u okviru nabave materijala za popravak ili zamjenu lopatica vjetroagregata tijekom jamstvenog razdoblja, koje je drugo društvo proizvelo i isporučilo prvom. Porezna rješenja o ponovnom utvrđivanju PDV-a koji nije obračunan u obavijestima o terećenju koje je žalitelj izdao indijskom društvu. Usklađenost tumačenja obveze plaćanja PDV-a koje je dala portugalska Porezna uprava u Okružnici Direção de Serviços do IVA (Središnji ured za naplatu PDV-a, Portugal) br. 49424 od 4. svibnja 1989. s pravom Unije, konkretno s člankom 2. točkom 1. Direktive o PDV-u 77/388/EEZ.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Tumačenje prava Unije, konkretno članka 2. točke 1. Direktive o PDV-u 77/388/EEZ; članak 267. točka (b) UFEU-a

Prethodna pitanja

I Je li u skladu s pravom Unije tumačenje prema kojem se popravci tijekom takozvanog „jamstvenog razdoblja” smatraju transakcijama izuzetim od poreza ako se obave bez naknade i ako su prešutno uključeni u nabavnu cijenu proizvoda koji je pokriven jamstvom, na način da se pružene usluge u jamstvenom razdoblju (neovisno o tome uključuju li upotrebu materijala) za koje se izdaje račun trebaju smatrati oporezivima jer ih se nužno treba kvalificirati kao pružanje usluga uz naknadu?

II Treba li se samo izdavanje obavijesti o terećenju dobavljaču sastavnica vjetroagregata radi naknade troškova zamjene sastavnica koje je kupac navedenih proizvoda snosio tijekom jamstvenog razdoblja (novi uvozi proizvoda od dobavljača na koje je obračunan PDV i za koje se ostvaruje pravo na odbitak) te odgovarajućeg popravka (nabavom usluga od trećih strana uz obračun PDV-a), u okviru usluga izgradnje vjetroelektrane trećim osobama koje navedeni kupac pruža (i koji pripada istoj grupi kao i prodavatelj, sa sjedištem u trećoj zemlji), kvalificirati kao jednostavan prijenos troškova i, kao takav, biti oslobođen od PDV-a, ili pak kao naplatno pružanje usluga na koje treba obračunati porez?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 2. točka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakonodavstava država članica o porezima na promet – zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnovica za razrezivanje (SL 1977., L 145, str. 1.)

Presuda Suda od 29. travnja 2004., EDM (C-77/01).

Navedene odredbe nacionalnog prava

Članak 4. i članak 16. točka 6. Códiga do IVA (Zakonik o PDV-u; u daljnjem tekstu: CIVA), Decreto Legislativo 394-B/84 (Zakonodavna uredba 394-B/84, objavljena u *Diário da República* br. 297/1984, 1. Dodatak, serija I, od 26. prosinca 1984.), u verziji koja je bila na snazi u vrijeme nastanka činjenica.

Okružnica br. 49424 od 4. svibnja 1989. Direção de Serviços do IVA (Središnji ured za naplatu PDV-a), dostupna na Portal das Finanças (Financijski portal): https://info.portaldasfinancas.gov.pt/pt/informacao_fiscal/legislacao/instrucoes_ad_ministrativas/Documents/oficio-circulado_49424_de_04-05-1989_direccao_de_servicos_do_iva.pdf.

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Predmet poslovanja društva tužitelja i žalitelja u glavnom postupku (u daljnjem tekstu: žalitelj) jest proizvodnja, izgradnja, upravljanje, stavljanje u promet,

ugradnja, razvoj, strojna obrada, rad i održavanje te pružanje usluga u energetske sektoru, osobito u sektoru energije vjetera, i obavljanje povezanih djelatnosti.

- 2 Društvo Suzlon Wind Energy A/S, sa sjedištem u Danskoj, imalo je 2009. stopostotni udio u društvu žalitelju te je pripadalo indijskom društvu Suzlon Energy Limited.
- 3 Indijsko društvo Suzlon Energy Limited sklopilo je s danskim društvom Suzlon Energy A/S 17. lipnja 2006. Sporazum pod nazivom „Terms and Conditions of Sales Agreement” (sporazum o uvjetima prodaje), koji se trebao primijeniti na njegove podružnice.
- 4 Navedenim sporazumom utvrđeno je da, među ostalim, primopredaja projekata izgradnje vjetroelektrana i cjelokupne pomoćne opreme (u daljnjem tekstu, zajedno nazvani: vjetroagregati) između kupca i dobavljača te između kupca i njegovih društava kćeri treba biti uređena tim sporazumom.
- 5 U skladu s odredbom 11.0 navedenog sporazuma, „dobavljač je zbog proizvodnih nedostataka dužan osigurati sve dijelove koje je proizveo tijekom trajanja jamstvenog razdoblja od dvije (2) godine od trenutka sklapanja trgovačkog posla, tijekom kojeg dobavljač plaća sve dijelove, popravke i prijevoz za projekt, a kupac plaća troškove radne snage angažirane za zamjenu dijelova. U pogledu dijelova vjetroagregata koje dobavljač nabavlja od vlastitih dobavljača, dobavljač kupcu prenosi ugovore o nabavi i dodjeljuje mu sva potrebna ovlaštenja radi izravnog stupanja u kontakt s navedenim dobavljačima u pogledu svih pitanja koja se odnose na jamstvo, popravke ili besplatnu zamjenu dijelova koji su kupljeni od trećih osoba. U svim tim slučajevima, kupac snosi trošak jamstva/povezani trošak i ne može ga prenijeti na dobavljača [...]”
- 6 U okviru niza ugovora o izgradnji radi isporuke i izgradnje vjetroelektrana na različitim lokacijama kontinentalnog Portugala, koje su jasno navedene u spisu glavnog postupka, a pripadaju trećim poduzećima, žalitelj je 2007. i 2008. od indijskog društva Suzlon Energy Limited izravnim uvozom kupio komplet od 21 vjetroagregata koji se sastojao od 63 lopaticice i čija je ukupna cijena iznosila 3 879 000 eura.
- 7 Od rujna 2007., na upogonjenim turbinama S88 V2 počele su se pojavljivati jednake pukotine kao na lopaticama vjetroagregata iz prethodne točke, čiji su položaj i geometrija upućivali na to da nije riječ o pojedinačnom nedostatku, nego o općoj serijskoj grešci koja zahtijeva popravak ili zamjenu.
- 8 Žalitelj („SWEP”) je 25. siječnja 2008. sklopio ugovor s indijskim društvom Suzlon Energy Limited („SEL”) pod nazivom „Services Agreement” (ugovor o pružanju usluge), kojim se, u dijelu koji je ovdje relevantan, utvrđuje:

„A – SEL je trgovačko društvo sa sjedištem u Indiji, specijalist i vodeće poduzeće u sektoru opreme i tehnologije za proizvodnju energije vjetera.

B – SWEP je portugalsko trgovačko društvo koje se bavi stavljanjem u promet, postavljanjem, ugradnjom i popravkom opreme za energiju vjetra [(vjetroatregati)] i može uspostaviti pogon za popravak [vjetroatregata] u Portugalu [...].

[...]

D – SEL želi da se popravi ili zamijeni svaka od 63 lopatice na 21 [vjetroatregatu] koji se nalaze u vjetroelektranama [utvrđenima u ugovoru].

E – Zamjenske lopatice, koje će zamijeniti oštećene lopatice koje su trenutno pričvršćene na turbine, prevest će se iz Indije u Portugal.

F – Lopatice koje treba popraviti trenutno su ugrađene na [vjetroatregate], skinut će se, popraviti u takozvanoj „zoni oporavka” te kasnije ponovo ugraditi na [vjetroatregat].

Odredba prva – Usluge

1. SEL se obvezuje pružiti SWEP-u usluge [...] koje su utvrđene u nastavku, u skladu s odredbama ovog ugovora:

a) Pružiti pomoć SWEP-u pri popravku ili pojedinačnoj zamjeni [utvrđenih] lopatica [...] u skladu sa zahtjevom i uputama SWEP-a.

b) Pružiti pomoć SWEP-u u logistici koja je povezana s popravkom iz prethodne točke.

c) [Pomoć u carinskim pitanjima]

2. U svrhu pravilnog obavljanja usluga koje SEL pruža SWEP-u, potonji se obvezuje prvome:

a) staviti na raspolaganje prostore pod nazivom „područja za oporavak” i usluge povezane sa skladištenjem i prekrcajem lopatica;

b) u ime SEL-a nabaviti svu opremu i materijale koji su potrebni za *retrofitting* lopatica;

c) [Prijevoz]

[...]

Odredba druga – Postupak popravka (*retrofitting*) i vremenski raspored [...]

Odredba četvrta – SEL nije SWEP-ov posrednik

Ovim ugovorom između SEL-a i SWEP-a uspostavljen je odnos između naručitelja i pružatelja usluga, a ne odnos između poslodavca i zaposlenika,

između partnera ili zajedničkog pothvata, s obzirom na to da SEL djeluje za vlastiti račun, a ne u interesu SWEP-a te nema nikakvu ovlast za ugovaranje izrijekom navedenih ili nenavedenih obveza, u interesu ili u ime SWEP-a, niti za obvezivanje SWEP-a ni na koji način [...]"

- 9 Žalitelj je u razdoblju od rujna 2007. do ožujka 2009. na državnom području izvodio popravak ili zamjenu lopatica koje su navedene u ugovoru, kao i drugih sastavnica vjetroagregata s tehničkim nedostacima, za što je nabavio materijale i podugovorio usluge od trećih osoba koje su izdale odgovarajuće račune i naslovile ih na žalitelja, dokumente koje je potonji evidentirao kao transakcije izravnog terećenja te je iskoristio pravo na odbitak PDV-a.
- 10 Žalitelj je 27. veljače i 31. ožujka 2009. indijskom društvu Suzlon Energy Limited izdao tri obavijesti o terećenju na iznose od 2 909 643 eura, 1 913 533,68 eura i 3 263 454,84 eura za usluge koje je žalitelj pružio u Portugalu.
- 11 Serviços de Inspeção Tributária da Direção de Finanças de Lisboa (Službe poreznog nadzora Porezne uprave u Lisabonu, Portugal) provele su 2011. djelomični porezni nadzor nad društvom žaliteljem u pogledu primjene PDV-a za 2009.
- 12 U zapisniku o poreznom nadzoru od 31. svibnja 2012. predložen je niz ispravaka u pogledu obračuna PDV-a za 2009. godinu čisto aritmetičke prirode, u ukupnom iznosu od 1 485 940,93 eura, koji su osobito potrebni zbog nepravilnosti koje se odnose na obavijesti o terećenju koje je žalitelj izdao prethodno navedenom indijskom društvu Suzlon Energy Limited i u kojima nije obračunan iznos PDV-a niti je naveden razlog za izuzeće, s obzirom na to da je porezni obveznik smatrao da proizlaze iz naknade štete, čime su isključeni iz porezne osnovice PDV-a, u skladu s člankom 16. točkom 6. Zakonika o PDV-u.
- 13 S obzirom na činjenice iz zapisnika o poreznom nadzoru, Porezna uprava izdala je porezna rješenja o ponovnom obračunu PDV-a, s odgovarajućim kamatama, za veljaču, ožujak i studeni 2009., u ukupnom iznosu od 1 666 710,02 eura.
- 14 Žalitelj je protiv tih poreznih rješenja podnio žalbu Tribunalu Tributário de Lisboa (Porezni sud u Lisabonu, Portugal), koji je presudom od 30. lipnja 2017. žalbu proglasio nedopuštenom. Protiv te presude podnesena je žalba Supremo Tribunalu Administrativo (Visoki upravni sud, Portugal) sudu koji je uputio zahtjev u ovom predmetu.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 15 U dijelu koji je ovdje relevantan, žalitelj navodi da su sporne transakcije iz zapisnika o poreznom nadzoru, koje su dovele do poreznih rješenja o ponovnom obračunu PDV-a, transakcije izuzete od poreza jer je riječ o transakcijama povezanim s uslugama koje su izvršene bez naknade.

- 16 Razlog tomu jest činjenica da puki prijenos točnog iznosa troškova koje je korisnik snosio za popravak ili zamjenu proizvoda kupljenih u jamstvenom razdoblju na dobavljača nema za cilj kontinuirano ostvarivanje prihoda – kao naknade – pa nije gospodarske prirode.
- 17 U ovom slučaju, navedeni prijenos nije izvršen u zamjenu za naknadu od dobavljača, nego s jedinim ciljem naknade troškova koje je naručitelj (žalitelj) snosio u obavljanju zadaće koja je na dobavljaču s obzirom na to da je bila obuhvaćena jamstvom za ispravnost proizvoda koje je uključeno u nabavnu cijenu, odnosno kao pravo regresa.
- 18 Žalitelj smatra da se u pobijanoj presudi pogrešno zaključilo o poreznom odbitku koji je primijenio na oporezivu transakciju jer takvo stajalište nije u skladu s člankom 168. Direktive o PDV-u ni člankom 19. i sljedećim člancima CIVA-e.
- 19 Prema mišljenju žalitelja, druga je pogreška u pobijanoj presudi posljedica pretpostavke da postoji pružanje usluga koje podliježe oporezivanju bez obzira na to što je to jednostavni prijenos troškova, jer nikakva marža nije obračunana, u okviru otklanjanja nedostataka proizvoda tijekom jamstvenog razdoblja.
- 20 Naime, također prema mišljenju žalitelja, portugalska porezna uprava u nekoliko je navrata smatrala da prijenos točnog iznosa troškova, koji ne uključuje maržu, nije pružanje usluga i nije obuhvaćen područjem primjene PDV-a.
- 21 U tom je smislu Sud također donio odluku u presudi od 29. travnja 2004., EDM (C-77/01), na temelju koje se, prema mišljenju žalitelja, može zaključiti da ako se prijenos troškova izvrši u točnom iznosu, bez marže, kao u ovom predmetu, ne postoji ni naknada ni oporeziva transakcija za potrebe PDV-a.
- 22 Suprotno tomu, Porezna uprava smatra da je, u skladu s opisom transakcija iz spornih obavijesti o terećenju, pružanje usluga popravka koje su u njih uključene i za koje SUZLON PORTUGAL tereti proizvođača, indijsko društvo SUZLON, obuhvaćeno općom stopom PDV-a u Portugalu u skladu s člankom 4. i člankom 18. CIVA-e, zbog čega porezni dug po tom temelju iznosi 1 481 872,31 euro.
- 23 Razlog tomu jest to što se na navedene transakcije treba primijeniti zaključak iz Okružnice br. 49424 Središnjeg ureda za naplatu PDV-a od 4. svibnja 1989., primjenjiv na usluge koje naručitelj pruža dobavljaču u jamstvenom razdoblju, u skladu s kojim:

„1. Popravci tijekom takozvanog ‚jamstvenog razdoblja‘ smatraju se transakcijama izuzetima od poreza ako se obavljaju bez naknade jer se uvijek podrazumijevalo da su prešutno uključeni u nabavnu cijenu proizvoda koji je pokriven jamstvom, zbog čega ih se ne može izjednačiti s naplatnim transakcijama, kao što bi to trebalo biti u drugim okolnostima, u skladu s člankom 3. točkom 3. podtočkom (f) i člankom 4. točkom 2. podtočkom (b) CIVA-e. Međutim, ako se za navedeno pružanje usluga (neovisno o tome

podrazumijevaju li upotrebu materijala) izdaje račun, neupitno se smatraju naplatnim transakcijama i, posljedično, oporezuju u skladu s općim odredbama [CIVA-e].

2. Stoga, ako se za navedene popravke izdaje račun, odnosno, ako postoji dug prema trećim osobama (naručitelju, koncesionaru ili proizvođaču), porez treba obračunati, kao i u slučaju da postoji potraživanje koje je prijavio investitor ili proizvođač, umjesto da dug podmiri serviser ili koncesionar.

[...]"

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 24 Spor koji se vodi pred Supremo Tribunal Administrativo (Visoki upravni sud) povodom žalbe koju je žalitelj podnio protiv presude Tribunalu Tributário de Lisboa (Porezni sud u Lisabonu) odnosi se na utemeljenost žaliteljevog osporavanja aritmetičkog obračuna PDV-a za veljaču, ožujak i studeni 2009., koje u biti proizlazi iz činjenice da žalitelj nije obračunao PDV u obavijestima o terećenju koje je izdao indijskom društvu Suzlon Energy Limited, vlasniku društva Suzlon Wind Energy A/S sa sjedištem u Danskoj, koje je vlasnik ukupnog žaliteljeva temeljnog kapitala. Dakle, bila je riječ o transakcijama unutar grupe.
- 25 U ovom se dijelu temeljno pitanje spora odnosi na utvrđivanje toga podliježe li prijenos [troškova] PDV-u na temelju izdane obavijesti o terećenju za popravak ili zamjenu lopatica i ostalih dijelova vjetroagregata, koje je žalitelj obavio u korist svojih klijenata (poduzeća s kojima je žalitelj sklopio ugovore o radovima za nabavu i ugradnju vjetroagregata kupljenih od indijskog poduzeća Suzlon Energy Limited). Žalitelj smatra da predmetne transakcije ne podliježu PDV-u jer indijskom društvu Suzlon Energy Limited nije pružio nikakvu naplatnu uslugu. Prema njegovu mišljenju, predmetne transakcije izravnog terećenja koje su proizašle iz prethodno navedenih troškova radi otklanjanja nedostataka lopatica vjetroagregata treba kvalificirati kao negospodarske transakcije jer su pokrivene jamstvom opreme koju mu je isporučilo indijsko društvo. Žalitelj u bitnom tvrdi da su sporne transakcije puki prijenos troškova indijskom društvu, koji su nastali tijekom jamstvenog razdoblja pri „otklanjanju” nedostataka na sastavnicama vjetroagregata koje je nabavio od navedenog društva. S obzirom na to, riječ je o troškovima koji proizlaze iz nabave proizvoda, kao i nabave usluga od trećih osoba, koje su obavljene kao alternativa slanju proizvoda (konkretno lopatica vjetroagregata) u Indiju ili kao alternativa čekanju da indijsko društvo dostavi nove materijale, što je opravdano jer je trebalo osigurati da se problem pravodobno riješi.
- 26 Iz tog razloga, prema mišljenju žalitelja, ispitane činjenice treba smatrati prijenosom troškova s kupca na prodavatelja za neispravan proizvod, a koji su nastali kao posljedica popravka proizvoda (neka vrsta „prava regresa”), a ne pružanjem usluga u korist prodavatelja sastavnica.

- 27 Žalitelj dodaje da, čak i ako se smatra da u ovom slučaju postoji pružanje usluga, ono se ni u kojim okolnostima ne može kvalificirati kao naplatno jer od indijskog društva nije primio nikakvu naknadu za radnje koje je poduzeo radi otklanjanja nedostataka proizvoda koje mu je ono isporučilo i ograničio se na primanje iznosa koji odgovara troškovima koje je snosio, zbog čega, također iz tog razloga (nepostojanje naplatnog karaktera transakcija), ne treba obračunavati PDV.
- 28 Međutim, Porezna uprava smatra da se obavijesti o terećenju koje je žalitelj izdao indijskom društvu ne mogu smatrati „pukim popustom na troškove kupljenih sastavnica”, s obzirom na to da je popravak lopatica obavljen na temelju ugovora o pružanju usluga koji je sklopljen između dvaju poduzeća, a žalitelj nije obračunao nikakav „popust” na cijenu koju je prvotno platio za uvezene materijale, kao ni bilo kakvu korekciju iznosa PDV-a koji je tada plaćen i odbijen. U prilog stajalištu da takve transakcije podliježu PDV-u, Porezna uprava dodaje da, čak i ako se smatra da sporne transakcije trebaju biti pokrivena jamstvom na dijelove koje je dao odgovarajući proizvođač, odnosno da se iznosi koji su obračunani društvu Suzlon India trebaju pravno izjednačiti s prijenosom troškova, navedene transakcije u svakom slučaju treba smatrati naplatnima, u skladu s Okružnicom br. 49424, od 4. svibnja 1989., o „popravicima proizvoda tijekom jamstvenog razdoblja” zato što je ta aktivnost uključivala uvoz zamijenjenih materijala (uvoz je pokrenuo žalitelj kada je od društva Suzlon India ponovno zatražio isporuku) za koji su ponovno obračunani PDV (koji je naknadno odbijen) i carinska pristojba, ili zato što su za popravak bile potrebne usluge trećih osoba.
- 29 Stoga, na osnovi činjenica koje se smatraju dokazanim, a u pogledu kojih žalitelj u svojim očitovanjima ne navodi da ih želi osporiti, Supremo Tribunal Administrativo (Visoki upravni sud) utvrđuje da su indijsko društvo i žalitelj sklopili ugovor o pružanju usluga („Services Agreement” na koji se upućuje u prikazu činjenica), u čijoj je četvrtoj odredbi izričito navedeno da je „odnos uspostavljen ovim ugovorom između SEL-a [indijske tvrtke] i SWEP-a [žalitelja] odnos između naručitelja i pružatelja usluga [...] s obzirom na to da SEL djeluje u svoje ime, a ne u interesu [žalitelja]”.
- 30 Prema mišljenju suda koji je uputio zahtjev, iz tumačenja sadržaja ugovora zaključuje se da je riječ o ugovoru o pružanju usluga, na temelju kojeg je indijsko društvo pružilo materijalnu i tehničku podršku žalitelju za uspostavljanje pogona za popravak vjetroagregata u Portugalu.
- 31 Ne postoji nikakav dokument koji upućuje na to da je žalitelj poduzimao aktivnosti zamjene i popravaka sastavnica u ime ili za račun indijskog društva te, kao što navodi u svojim očitovanjima, ne postoji izravan potrošački odnos između indijskog društva, proizvođača opreme, i investitora vjetroelektrana, s obzirom na to da žalitelj u navedenom odnosu djeluje kao posrednik, kao što je uobičajeno u takvim ugovorima, odnosno, žalitelj je zadužen za popravke i zamjene tijekom projekta u slučaju da nastane problem, a proizvođač sastavnica odgovara osobi zaduženoj za projekt (u ovom slučaju žalitelju) za popravak i isporuku novih sastavnica ako neispravne treba zamijeniti (tako je uostalom navedeno u

- odredbi 11. ugovora o prodaji i opskrbi koji je sklopljen između indijskog društva i danskog društva, vlasnika žaliteljeva temeljnog kapitala). Ukratko, riječ je o jamstvu za proizvod koje daje proizvođač (indijsko društvo) i tehničkom jamstvu za rad (u ovom slučaju za rad vjetroelektrane) koje žalitelj daje investitorima vjetroelektrana, a jamstvo za ispravnost proizvoda treba biti obuhvaćeno navedenim tehničkim jamstvom za rad koje treba osigurati odgovorna stručna osoba.
- 32 Upravo u tom ispreplitanju odgovornosti u kojem treba tumačiti računovodstveno evidentiranje transakcija iz zapisnika Porezne uprave, u skladu s kojim je žalitelj: i. u Portugalu obračunao i odbio PDV koji se odnosi na uvezene „zamjenske lopatice”; ii. nije evidentirao nikakvu suprotnu transakciju ili aktivnost u odnosu na prvotne „lopatice” (one koje su zamijenjene), te također, iii. ugovorio treće osobe za popravak lopatica.
- 33 Prema mišljenju Porezne uprave, sve te aktivnosti predstavljaju gospodarske transakcije koje se, za potrebe PDV-a, trebaju kvalificirati kao pružanje usluga koje žalitelj obavlja za indijsko društvo u okviru jamstva za proizvode.
- 34 Nakon što su razmotreni svi elementi, sud koji je uputio zahtjev smatra da se ne može isključiti da su Porezna uprava i pobijana presuda pravilno donijeli zaključak da se računovodstvena kvalifikacija žaliteljevih transakcija u svrhu rješavanja problema njegovih naručitelja, zbog neispravnosti sastavnica vjetroagregata, može smatrati pružanjem usluga indijskom društvu, a ne potrošačkim odnosom između njih jer se žalitelj nije ograničio na zahtjev da indijsko društvo popravi neispravne proizvode i zamijeni ih, nego je poduzeto niz aktivnosti kako bi, u korist svojih klijenata, ublažio štetu koja je nastala zbog utvrđenih proizvodnih nedostataka. Tim se aktivnostima na neki način također nastojala ispuniti obveza indijskog društva da popravi neispravne proizvode (obuhvaćene jamstvom za ispravnost proizvoda). Dakle, riječ je o činjenicama koje se mogu obuhvatiti širokim (i rezidualnim) pojmom pružanja usluga koji je utvrđen pravilom o primjeni PDV-a (članak 4. CIVA-e).
- 35 Također ne treba isključiti da se pobijanom presudom navedenu transakciju pravilno kvalificira naplatnom u skladu s već navedenom Okružnicom br. 49424 Središnjeg ureda za naplatu PDV-a. Kao što je njome utvrđeno, samo se pružanje usluga u kojima je iznos popravka uključen u cijenu proizvoda može smatrati besplatnim. Međutim, u ovom je predmetu utvrđeno da, s računovodstvenog stajališta, ni žalitelj ni indijsko društvo nisu evidentirali transakciju kao „popust na cijenu”, nego kao žaliteljevo fakturiranje (izdavanjem obavijesti o terećenju) troškova zamjene sastavnica (novi uvozi) i njihova popravka indijskom društvu.
- 36 U skladu s navedenom Okružnicom (br. 4), te činjenice, koje se smatraju dokazanim za potrebe primjenjivog prava, trebaju imati sljedeći porezni tretman: „kad primatelj obavlja popravke primljenih neispravnih dijelova ili materijala, što je iz razloga koji se pripisuju dobavljaču prouzročilo dug ili potraživanje iz izdane obavijesti, u svakom slučaju treba obračunati PDV”.

- 37 Stranke su prilikom sklapanja ugovora razlikovale jamstvo za ispravnost proizvoda od jamstva za uslugu izgradnje vjetroelektrane za potrebe podjele odgovornosti, iako je točno da za investitora vjetroelektrane takva razlika ne postoji, s obzirom na to da žalitelj, kao njegov tehnički rukovoditelj, odgovornost preuzima u cijelosti.
- 38 Međutim, taj opći okvir jamstava i odgovornosti „izmijenjen” je naknadnim sporazumom koji su sklopili žalitelj i dobavljač opreme, s ciljem brzog rješavanja utvrđenog problema s lopaticama vjetroagregata. Pronađenim se rješenjem - ugovor u skladu s kojim se žalitelj (umjesto da „zatraži” zamjenu sastavnica) obvezao popraviti lopatice i uvesti nove sastavnice - dodaje niz „usluga” prvotno jednostavnoj obvezi jamstva za ispravnost proizvoda. Kvalifikacijom tih „usluga” za potrebe PDV-a pojavila su se pitanja koja su ovdje iznesena, konkretno, je li člankom 2. točkom 1. Direktive o PDV-u Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. dopušteno da se transakcije poput spornih transakcija u okviru sporazuma koji je sklopljen između poduzeća mogu kvalificirati kao besplatne isporuke robe i usluga (jednostavan prijenos troškova) jer su istovjetne jamstvu za ispravnost proizvoda.
- 39 Stoga je unatoč svemu prethodno navedenom i nakon što su razmotreni svi elementi, sud koji je uputio zahtjev zaključio da tekst Zakona (članci CIVA-e), Direktiva o PDV-u Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977., u verziji koja je bila na snazi u trenutku tih događaja, kao ni sudska praksa Suda, ne daju nedvojben ili jasan odgovor na ovdje postavljena pitanja.
- 40 U tom smislu, sud koji je uputio zahtjev smatra da, iako su sudovi država članica nadležni za primjenu prava Unije, nadležnost za tumačenje „akata institucija, tijelâ, uredâ ili agencija Unije”, u skladu s člankom 267. točkom (b) UFEU-a, jest na Sudu Europske unije. Osim toga, kao što se propisuje u navedenom članku 267. trećem stavku UFEU-a, „ako se takvo pitanje [o tumačenju akata institucija Unije] pojavi u predmetu koji je u tijeku pred sudom neke države članice, protiv čijih odluka prema nacionalnom pravu nema pravnog lijeka, taj je sud dužan uputiti to pitanje Sudu”.
- 41 Stoga, budući da dvoji o tumačenju članka 2. Direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977., sud koji je uputio zahtjev smatra da je prije donošenja odluke potrebno uputiti zahtjev za prethodnu odluku Sudu Europske unije.